

praktiske Ting, der her kan naas, og som betyder et stort Retfærdighedshensyns Gennemførelse. Det er ganske ejendommeligt, at det er de „revolutionære“ Socialdemokrater og de Radikale, der ville det maadeholdne Fremskridt, det, hvorom der kan naas Enighed i Øjeblikket, medens det er de Konservative, de Moderate, der stille de store Idealer frem. Det er ejendommeligt, men Forklaringen ligger snublende nær, nemlig den, at de, der stille disse Idealer op og ikke ville nøjes med det lille Fremskridt, gøre det, fordi de overhovedet ikke ville have noget Fremskridt, men ville blive staaende paa den nuværende „Retfærdighed“. Det er den meget nærliggende Forklaring, at der bag denne Ekstra-Radikalisme hos de Herrer ligger en dybtgaaende og velbevidst Konservatisme. Ved det foreliggende Forslag opnaar man dog, at København, der nu er i høj Grad forurettet, faar 6 nye Kredse, at Aarhus og Aalborg faa en Forøgelse o. s. v., og det er dog et betydeligt Skridt fremad mod en retfærdigere Ordning.

Hvis nu Højre her overfor vil komme med den Indvending, at det Forslag, jeg har talt om, gælder ikke for Folketinget, men for Landstinget, at det er i dette sidste Ting, Forholdstalsvalg skal gennemføres, vil jeg sige, at hvis det var den eneste Indvending, kunde man let komme ud derover ved at sige: Saa dreje vi Folketing og Landsting om, kalde Folketing for Landsting og Landsting for Folketing, og saa faar Højre Forholdstalsvalg til Folketinget, hvad vi for saa vidt ikke kunne have noget imod. Det maatte saa ledsages af en lille Ændring, der gik ud paa, at Finansloven forelægges først for Landstinget, og saa vilde det være ligegyldigt, hvad man kaldte Tingene. Altsaa, Højre kan faa Forholdstalsvalg til Folketinget. Der foreligger fra radikal Side et Forslag, hvortil jeg tror, at min Gruppe vil stille sig ret velvilligt, et Forslag, der indfører Forholdstalsvalg fuldt ud til et af Tingene; at det er Landstinget, er kun Ord, hvis „Folketing“ sættes i Stedet for „Landsting“, som jeg nu har nævnt. Altsaa, det radikale Forslag tilfredsstiller i Virkeligheden Højre. Her vil der blive en Lejlighed for Højre til at faa sit Krav gennemført, men saa maa det ikke bruge det foreliggende Forslag til at spænde Ben for det Retfærdighedskrav, som kan naas allerede i denne Samling, uden at der foretages nogen Grundlovændring — hvis der da er alvorlig Villie dertil. Jeg siger til Højre: Der har i mange Aar været

en stærk Stemning indenfor Byvælgere netop for at faa det, som en tidligere Finansminister har kaldt „et uafviseligt Retfærdighedskrav“. Jeg nævner, at samtlige Byorganisationer have andraget om at faa det, der nu foreligger, ikke principielt om Forholdstalsvalgmaaden, men at faa det foreliggende Forslag gennemført forinden en Grundlovændring og som Betingelse for, at der kunde optages en ordentlig Forhandling om en Grundlovændring. Grundejerforeninger, Handelsforeninger og Industriforeninger have gjort det samme. Der er stærke Krav fremme i de danske Byer, der i mange Aar have været skammelig forurettede ved den nuværende Ordning. De Herrer af Højre paatage sig et tungt Ansvar, hvis de ville hjælpe det ærede Medlem til at spænde Ben for denne Sag.

Sabroe: I Tilslutning til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) vil jeg rette en indtrængende Henstilling til de Medlemmer i Salen, der repræsenterer Byvalgkredse, om at ville overveje alle de Besværligheder og Ubehageligheder, som vilde møde dem i det Øjeblik, de modsatte sig Gennemførelsen af det Forslag, som foreligger her. Som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds betonedede, foreligger der jo fra en Række Organisationer, der repræsenterer Byerhvervene, Udtalelser, som gaa ud paa at kræve en Forøgelse af Byvalgkredsene, en retfærdigere Repræsentation paa Ting af Byerne; og dette faar Betydning ikke mindst derved, at man i vore Byraad, som jo dog maa siges at være en naturlig Repræsentation for Byerne, gentagne Gange har udtalt sig i den her antydende Retning. Naar de Herrer af Højre, som have haft Ordet i denne Sag, synes at bryde sig fejl om den offentlige Mening, der har dannet sig i de sidste Aar vedrørende denne Sag, tør jeg spaa dem en meget ilde Medfart, naar de komme tilbage til deres respektive Valgkredse; og ikke mindst vil man fra bykommunal, konservativ Side i høj Grad bebrejde Højre, at det modsætter sig det Forslag, som betyder en Retfærdighed, som har været stærkt savnet og meget stærkt paakrævet fra de paagældende Organisationers og Byraads Side. Jeg skal derfor udtale paa Provinsens Vegne, paa de forskellige Byers Vegne, som have maattet lide under den desværre mangelfulde Valgordning; vi have Ønsket om, at der her i Salen maa vise